

► – Det som kommer til å skje nå, er at Amedia får fortsette å ha en middelmådig ledelse, som styrer middelmådig og som fører hele konsernet til middelmådighetens dødsrike. Sparebankstiftelsen DNB vil bare fungere som en form for doping

**Handelshøyskole-professor
Tor W. Andreassen til Dagens Næringsliv**

► Så har Klassekampens redaktør Bjørgulv Braanen rett i at norske mediehus kun kan vinne i konkurransen hvis de dyrker det unike, og det som skiller dem fra andre.

De må ha sterkt eierskap og kontroll over merkevarene og innholdsprioriteringene. Selvstendige og uavhengige redaksjoner har sterk egenverdi.

Vi må også ha sunn journalistisk konkurranse om

viktige samfunnsområder, for å få frem flere sider av vesentlige saker, samt få frem flere saker. Men kvalitet er ikke nok, og det koster.

Derfor må vi samarbeide om å utvikle nye inntektsmodeller. Kostnadskutt er som kjent ingen bærekraftig strategi for fremtiden.

Aftenposten

DAGENS KOMMENTAR: Natur blir iblant ødelagt for all ettertid – enda vi vet bedre

Hva skal til for å bevare?

Naturvern. Naturkunnskap gjør oss i stand til å forstå hvordan natur skal bevares, men kunnskap er ikke alt.

De ytre omgivelsene er full av sanseinformasjon som vi tar imot ved å se, føle, lytte, smake og lukte. Hvordan vi opplever, bearbejder og oppfatter verdenen via mottak av sanseinformasjon kalles på fagspråket for persepsjon. Vår persepsjon kan endres om vi får ny kunnskap og forståelse. Da vil vi oppfatte verdenen annerledes enn før vi fikk den nye forståelsen. La meg forklare dette litt nærmere ved å fortelle et par historier.

Da en fugleinteressert venn fortalte meg at man kunne se ugler, måltrost og grankorsnebb i toppen av grantrærne ble jeg gående med nesa i sky på tur. Ikke hele tiden (anbefales ikke i bratt og kronglete terreng), men ofte. Nå tar jeg nesten alltid med meg kikkert på tur for å undersøke tretoppene nærmere. En mørk flekk i toppen av treet kan være silhuetten av en fugl. Min persepsjon av et tre har endret seg. Før så jeg bare noen uspesifiserte trær som utgjorde en skog. Nå ser jeg på trær og tretoppene som aktuelle speideplasser for spurveugle og haukugle.

En annen historie er fra botanikkfaget på universitetet. Den gamle professoren fortalte meg og mine medstudenter at barken på trærne var vokstedet for ulike lavararter. Den nye forståelsen førte til at jeg begynte å studere trestammer og kvister på tur. Jeg kjøpte en bildebok og satt i gang med å lære noen av de vanligste lavartene. Elghornslav, kvistlav, bristlav og huldrestry. En ny, hemmelig dør i naturen åpnet seg. Verdenen min har endret seg med den nye kunnskapen. Jeg forbinder tretopper med fugl og bark med lav.

Mer kunnskap har kommet med tiden. Jeg har lært at ulike fuglearter trives i ulik skog, og at noen lavararter krever grov bark fra gamle løvtrær for å overleve. Andre vil kanskje aldri legge merke til disse forbindelsene fordi de ikke har den samme kunnskapen. Vil de ha en fattigere naturopplevelse fordi de ikke ser det samme som meg? Jeg tror ikke det.

Det er fullt mulig å nyte fuglesangen om våren uten å vite hvilke fugler som synger, og synet av et stort, majestetisk tre kan gi en flott naturopplevelse selv om man ikke vet at treet er en gammel eik og at den inneholder tusenvis av ulike insektarter. Detalj-kunnskap om natur og biologi ser ikke ut til å være en forutsetning for å oppleve naturglede eller for å skape et engasjement for bevaring av natur.

Et særtrekk ved den dypere forståelsen av hvordan naturen fungerer er at man blir i stand til å oppdage når naturen ikke blir tatt vare på. Man legger merke til fremmede arter som ikke hører hjemme i naturen, at skog består av ulike økosystemer som er levesteder for spesialiserte arter som kan gå tapt ved hogst og ser at gjengrodde blomsterenger fører til tap av viktige pollinatorer. Noen ganger er det vondt å forstå. I dag opplever vi som

URSKOG: I gammelskogen i Elferdalen urskogsreservat i Notodden trives lavartene. Skjegget som vokser på trærne tilhører ulike arter med forskjellig form og farge – med navn som huldrestry, bleikskjegg og hengestry. **PRIVAT FOTO**

jobber med bevaring av natur at det fortsatt er store mangler i vår kunnskap om natur, og at viktig natur bygges ned og forsvinner før man har et godt nok kunnskapsgrunnlag og en helhetlig plan for utbyggingene. Noen ganger finnes kunnskapen om hva som skal til for å bevare, men den blir ikke tatt i bruk av ulike menneskelige hensyn. Sårene blir store, og tapene uerstattelige. Vi oppdager gang på gang altfor sent hva vi har ødelagt for all ettertid.

Naturforvaltningen i Norge og Telemark er politisk styrt og kan få svært uheldige konsekvenser for naturen når økonomi og ressursutnyttelse veies betydelig tyngre enn økologi. Noen truede arter

Mariken Kjøhl
Økolog og fylkeskoordinator i Forum for Natur og Friluftsliv i Telemark

beskyttes, andre skytes og reduseres til et urovekende lavt bestandsnivå med loven i hånd og politikernes velsignelse. Bevaring av skog begrenses ofte til de områdene som er utilgjengelige for hogstmaskiner og der menneskene verken har tilgang eller økonomi til å gjennomføre hogst.

Er dette kunnskapsbasert politikk og forvaltning, eller er det slik at vi kun bevarer natur som er komfortabelt og lett vint for oss mennesker å ta vare på, og som kun setter mennesket i sentrum? Det kommer an på øyet som ser og hva vi forstår (og vil forstå?).

DEBATT

Varden har bare kapasitet til å motta debattinnlegg på e-post. Redaksjonen forbeholder seg retten til å redigere innlegg. Alle innlegg må undertegnes med fullt navn. **Hovedinnlegg** Maks 4.000 tegn. **Innlegg** Maks 2.000 tegn. Innlegg sendes til debatt@varden.no